

PARADIGME ALE CUNOAȘTERII ISTORICE ȘI INTERPRETAREA ISTORIEI ÎN CONTEMPORANEITATE

Dumitru DODUL

Universitatea de Stat din Moldova

Interpretarea istoriei în cadrul teoriilor clasice și contemporane servește ca bază teoretică pentru a determina: problema de sensul istoriei; modelele de interpretare a procesului istoric; modelele de cunoștințe istorice și specificul obiectului de cunoștințe istorice. Filosofia istoriei, care în epoca modernă a fost determinată de gândul istoric, este schimbată în contemporaneitate într-o orientare anistorică care se ocupă mai ales cu problema de interpretare și comunicare, renunțarea la cultul rațiunii și ideea progresului istoric și susținând, împreună cu hermeneutica, ideea de lipsă de obiectivitate a cunoașterii istorice. Filosofia anistorică începe cu exponenți ai filosofiei de viață, ai hermeneuticii filosofice și se termină cu filosofia postmodernă. În același timp, rezultatele cercetărilor efectuate până în prezent nu oferă o imagine adecvată asupra particularităților de istorie și filosofie a istoriei. Astfel, dezbaterile științifice au avut loc la cel mai înalt nivel de forumuri naționale și internaționale organizate în conformitate cu provocările de la începutul secolului XXI, ale noii paradigme, care ar determina relația fundamentală dintre istorie și om, dintre dezvoltarea realității istorice și conștiința istorică.

Cuvinte-cheie: istorie, istoricism, anistoric, conștiință istorică, mondializare.

PARADIGMS THE HISTORICAL KNOWLEDGE AND INTERPRETATION OF HISTORY IN CONTEMPORARY AGE

The interpretation of history within the classical and contemporary theories serves as theoretical base to determine: the problem of the meaning of history; the models of interpretation of the historical process; the models of historical knowledge and the specific of the object of historical knowledge. The Philosophy of History, which in the Modern Age has been determined by the historicist thought, is changed in the contemporaneity into an ahistorical orientation dealing mostly with the problem of interpretation and communication, giving up the cult of reason and the idea of the historical progress, and claiming, together with hermeneutics, the idea of missing of the objectivity of the historical knowledge. The ahistorical philosophy begins with the exponents of the philosophy of life, of the philosophical hermeneutics, and ends with the postmodern philosophy. At the same time, the results of the researches made till now do not offer an adequate image on the particularities of history and philosophy of history. Thus, the scientific debates held on the highest level of the national and international forums have to conduct to elaborate, according to the challenges of the beginning of the 21st century, of the new paradigm which would determine the fundamental relation between history and man, between the development of the historical reality and the historical conscience.

Keywords: history, historicism, ahistorical, historical consciousness, globalization

Prezentat la 21.05.2015

Publicat: decembrie 2015